

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 29. október 2010 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-121/2010.

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 4. október sl. báðu X og Y, hér eftir einnig nefnd álitsbeiðendur, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa. Beiðni þeirra varðar svokallaða tryggingu sem þau segjast hafa óskað eftir að taka hjá umboðsaðila Z á Umboðsaðilinn hafi lofað að skrá þau fyrir slíkri tryggingu en ekki staðið við það þar sem þau hefðu skuldað félaginu vegna annarra trygginga. Álitsbeiðendur kváðust í álitsbeiðni óska eftir því að tryggingin yrði talin gild frá 18. febrúar 2010.

II

Niðurstaða kæruneftndarinnar.

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa starfar samkvæmt ákvæðum laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og reglugerðar nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Í lögum nr. 87/2006 segir að aðilar sem greinir á um réttindi sín samkvæmt lögum um lausafjárkaup nr. 50/2000, lögum um þjónustukaup nr. 42/2000 og lögum um neytendakaup nr. 48/2003 geti beiðið kæruneftndina um álit á ágreiningnum.

Það er ljóst að ágreiningur aðila snýst um kaup á þjónustu tryggingafélags. Í 1. gr. laga nr. 42/2000 um þjónustukaup er kveðið á um það til hverrar þjónustu lögin ná og segir um það eftirfarandi í 1. gr. laganna:

„Lög þessi taka til hvers kyns samninga um kaup á þjónustu sem veitt er neytendum í atvinnuskyni gegn endurgjaldi og þegar veitt þjónusta felur í sér:

1. vinnu við lausafjarmuni,
2. vinnu við fasteignir, vinnu vegna byggingarframkvæmda eða aðrar framkvæmdir á landi,
3. geymslu á lausafjarmunum,
4. ráðgjafarþjónustu sem veitt er í tengslum við 2. tölul.

Með þjónustu er átt við heildarframlag seljanda sem honum ber greiðsla fyrir. Með neytanda er átt við einstakling sem er kaupandi þjónustu og kaupin eru ekki í atvinnuskyni eða í tengslum við starf hans.“

Samkvæmt framangreindum lagaákvæðum er ljóst að kaup á þjónustu tryggingafélags falla ekki undir þjónustukaupalögin og ekki verður heldur séð að þau falli undir lög um lausafjárkaup eða neytendakaup. Af þessu leiðir að kæruneftndin hefur ekki heimild til þess að gefa álit sitt á þeim ágreiningi sem lýst er í álitsbeiðni. Kæruneftndinni ber því að vísa álitsbeiðninni frá sér.

Kæruneftndin telur rétt að benda álitsbeiðanda á að starfrækt er sérstök nefnd, Úrskurðarneftnd í váttryggingamálum, sem tekur á málum er varða ágreining neytenda við váttryggingafélög, án þess að hún geti tekið afstöðu til þess hvort sú nefnd telur þann

ágreining sem hér er til umfjöllunar vera á valdsviði sínu. Nefnd þessi er vistuð hjá Fjármálaeftirlitinu.

III

Álitsorð

Álitsbeiðni X og Y er vísað frá kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Friðgeir Björnsson
formaður

Ólafur R. Guðmundsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir